

ZPRAVODAJ

Orgán MVKSC a MNV v Hostivici

Číslo 3

Říjen 1967

Význam Velké říjnové socialistické revoluce z mezinárodního hlediska i z hlediska našeho národa

Velká říjnová socialistická revoluce, která před 50. roky v říjnu 1917 odstranila v Rusku tmářský carismus utlačující všechno pokrokové, zejména koncem 19. a počátkem 20. století, je nejdůležitější historickou událostí moderních dějin světa.

VRSR a vznik prvního státu diktatury proletariátu je mezníkem oddělujícím období, v němž na celém světě působily společenské formace založené na třídní nerovnosti, vykořisťování a nesvobodě od nastupující nové epochy zahájené VRSR - epochy bratrství lidí, soudružské spolupráce a svobodné tvůrčí iniciativy. Od této doby započal přerodný proces definitivního osvobození práce a naplnování nejušlechtlejších ideálů socialismu a komunismu, konkrétním obsahem. Toto je jedna část všesvětového významu VRSR.

VRSR sehrála úlohu v dějinách každého jednotlivého národa na světě, ať se její ohlas projevil v té či oné zemi silněji nebo slaběji. Je to proto, že žádný stát a jakýmkoliv režimem, žádná třída či sociální skupina, žádný ideový směr na světě nemohl nezaujmout k VRSR a k 1. socialistickému státu světa své stanovisko. Jejich postoj byl různý, kladný i záporný, pozitivní i negativní, nemohl být však lhostejný a nevšímavý.

Tento vztah k VRSR ve světě je měřítkem pokrokovosti a revolučnosti politických stran, tříd i hnutí a je základním momentem jejich praktické činnosti. Proto tvrdíme, že od r. 1917 je celý svět ve znamení VRSR. Je samozřejmé, že působení události na celý svět od VRSR bylo daleko širší a trvalejší od vzniku prvního státu diktatury proletariátu, zejména jeho nevidaných budovatelských úspěchů, kterých bylo v krátkém období existence tohoto státu dosaženo a to na jedné šestině světa masami pracujících pod vedením bolševické strany v zanedbaném a zpustošeném území.

Pod bezprostředním ohlaselem VRSR dochází v následujícím období v řadě zemí k mohutným třídním bojům, jejich snahou je revoluční úsilí a napodobení příkladu VRSR.

Za těchto třídních bojů se nepodařilo proletariátu žádné země tento boj korunovat trvalým vítězstvím po vzoru proletariátu v Rusku, avšak význam tohoto období bojů je v tom, že v těchto revolučních nápirech se rodily a zocelovaly dělnické strany nového typu - strany komunistické, jako revoluční avantgarda proletariátu, která důsledně hájí jeho zájmy. Existenci těchto stran se překonávala organizační a ideová slabost dělnického hnutí způsobená oportunismem. Tyto skutečnosti vedou dále k novému poměru třídních sil ve světě, k oslabení pozice imperialismu a k zásadnímu narušení jeho politického monopolu.

Na počátku 20. století, v němž zvítězila VRSR a v němž vznikl první socialistický stát světa, který ve 2. světové válce zachránil svět před fašismem a slovanské národy před záhubou, byla výrazně ovlivněna tvář novodobých dějin a byl vtisknut tomuto století nezapomenutelný punc. V průběhu 1. poloviny 20. století nastal rozklad kolonialismu, vzniklo světové socialistické společenství národů a byl vražen hluboký klín do fronty světového imperialismu. To má za následek, že se velmocenská situace ve světě zcela změnila.

Výsledky VRSR realizované v existenci 1. socialistického státu světa dávaly sebedůvěru a naději pracujícím celého světa a strach z dalších revolucí se stal hlavním činitelem ovlivňujícím politiku mezinárodního kapitálu.

Také novodobé dějiny našich národů v ČSSR prokázaly, že bez VRSR by nebylo samostatného Československa, ačkoliv buržoazie šifila iluze o osvoboditelské úloze západních imperialistů v 1. světové válce. Zbytky těchto iluzí smetly tragické události Mnichova, kdy západní mocnosti daly ČSR na pospas nacistickému agresorovi. Po boku československého lidu zůstala tehdy jediné sovětské země vytvořená z krve a práce lidu sovětského svazu po vítězné revoluci a která již v době Mnichova byla vybudována v mocný socialistický stát pod vedením bolševické strany při plnění úkolů v 1. budovatelských pětiletkách. Sovětská země, která pod vedením bolševiků v krátkém čase dokázala překonat rozrušení země, se stala v historicky krátkém období světovou supervelmocí, což bylo do této doby ve světě považováno za nemožné.

Myšlenky VRSR proměněné v činy se staly programem milionů v Evropě a ve světě. Nebylo by správné vliv VRSR omezovat jenom na existenci Sovětského svazu a na jeho význam pro naše národy a stát, i když nám vybojoval znovu život a svobodu, i když je největším státem světa, který měří 22 400 000 km², má 233 miliony obyvatel a je pev-

nou záštitou naší svobody. Musíme vliv VRSR vidět jako všetrannější a mnohoznačnější. Je potřeba zejména zdůrazňovat ten vliv, který inspirokuje, podněcuje dělnickou třídu a pokrokové síly národů celého světa k tvořivé aktivitě a k odhodlání být aktivním spolutvůrcem svého vlastního osudu a k odhodlání aktivně měnit svět.

V zájmu svého vlastního národa a svého státu, v zájmu internacionálního poslání dělnické třídy a v zájmu boje za udržení světového míru, tak jako pokrokoví lidé celého světa musíme také my všichni v Hostivici dále odkaz a význam VRSR rozvíjet v každodenní naší činnosti na všech úsecích. Tak nejdůležitěji budeme oslavovat 50. výročí této světodějně události.

Nejedlý

Železnice v Hostivici

I. dráha koněspřežná

Na počátku XIX. věku vynutil si vzrůst obchodu a rozvoj průmyslu nové dopravní prostředky. V Evropě se počaly stavět dráhy, na počátku koněspřežky, později s parním provozem. Vedla Anglie.

Na pevnině nejvíce drah se postavilo v Belgii a v Rakousku. Prvá dráha v Rakousku byla postavena r. 1826 mezi Č. Budějovicemi a Lincem, na koněspřežný provoz, pro dopravu nákladní i osobní. Stavěl ji geniální Ant. Gerstner, Němec z Chomutova, již s ohledem na pozdější parní provoz.

Druhou drahou v Rakousku byla koněspřežka z Brusky do Lán, přes Hostivici. Stavěla se výslovně jako nákladní trať pro odvoz dříví a uhlí z křivoklátských lesů. Osobní dopravu vylučovaly stanovy. V Praze se ustavila r. 1827 Pražská železniční společnost, v jejímž čele stálo konsorcium českého kapitálu a šlechty. Karel Egon Fürstenberg, jemuž patřily lánské a křivoklátské lesy, hrabě Kašpar ze Stenberka, spoluzakladatel Českého musea, hr. Evžen z Vrbova, hrabě Karel Clam-Martinič, pán na Smečně a Frant. Josef Gerstner, gub. rada a profesor pražské techniky. Dráha měla spojit Prahu s Plzní lánskými lesy přes Manětín. Ministerstvo vydalo 30. června 1827 privilegium ke stavbě dráhy Pražské železniční společnosti. V červenci a srpnu tr. se konaly politické pochůzky na úseku Píň-Lány-Kladno-Hostivice-Bruska (dnes Dejvice). Proběhly rychle a bez významnějších námitek, neboť trať vedla ze 65 % přes pozemky dominikánské, panské. V září 1827 se započalo s přípravami v terénu, 25. října 1830 zahájen byl provoz z Brusky (Dejvice) do Lán. Úsek do Píň za Lány odevzdán provozu r. 1833. Úsek zbyvajících do Plzně nebyl nikdy dostavěn.

Dráha byla postavena na dřevěných pražcích a místy na kvádrech ze žehrovičského pískovce, rozchodu 1,12 m. Vyhýbala se průkopům a tunelům, aby se nezdrazovaly náklady, proto byla samý zákrut. Staniční budovy byly dřevěné, nádražím se říkalo "složiště". V Brusce byly dílny na opravu vozů, konírny, seníky a 2 studny. Podobné i na Vejhybce a v Píni. Na žádost pevnostního velitelství v Praze, které se obávalo, že by četné povozy s dřívím ucpalu Chotkovu silnici, spojující Brusku s Prahou, a tak znemožnily pohyby vojsk, zřízeno v Hostivici velké složiště; zde se odkládalo dříví určené pro Prahu a silnici se dopravovalo přes Košíře do vnitřního města. Dříví určené pro Ústí n. L. (doly) a do Německa dovažela dráha až do Brusky a odtud po silnici k řece, která převzala další dopravu. Návěsti nebyla, personál byl oblečen civilně, jen přednostové nádraží chodili v žaketu a cylindru s červenou páskou.

V Hostivici bylo zbudování "složiště" v místech dnešní drogerie a mělo 4 koleje. V Jenečku stály pomocné stáje. Dřevěná nádražní budova se skládala z kanceláře a bytu přednosty, kterému se říkalo úředně Ortschaftsleiter. R. 1842 vyhořela, byla postavena druhá z cihel a dřeva a ta stržena r. 1863 při přestavbě tratě na parní provoz. Na prudkém spádu do Prahy přisedával v Hostivici ke každému provozu pomocný brzdař. - Prvým "přednostou" v Hostivici se stal Pietro Campri (čti Kampri), Ital z Calabrie. Pracoval se 3 bratry nejprve na stavbě jihočeské koněspřežky, pak na stavbě naší. V Hostivici byl váženým pánem, vždyť najímal výpomocné dělníky. R. 1853 odešel do výslužby. Náš lid jeho italské jméno počestil na Campr a potomci jeho a jeho bratři žijí dosud na Slánsku a Pelhřimovsku.

Pražská železniční společnost prodala dráhu 20. listopadu 1834 Karlu Egonu, kn. Fürstenbergovi, který ji za 19 let (24. VIII. 1853) prodal Bušethradské železnici. Na počátku dráha čítala 150 koní, 80 nákladních vozů a 2 železniční kočáry pro úřední jízdy. Zpočátku, když dopravovala jen dříví, kryla stěží svůj provoz. Později ji zachránila přeprava uhlí. Nemálo dráhu poškozovali zloději, kteří kradli vše; pražce dřevěné i pískovcové, kolejničky, dlouhé tehdy jen 1 m, cement, cihly apod. Správa dráhy dovolávala se pomoci až u c. k. dvorské kanceláře ve Vídni, ale bez výsledku. Proto sáhla po dohodě s krajskými úřady ke svépomoci a tak nastal 14. července 1847 památný "černý den" nebo lépe noc. Toho dne zdála se robota rájem. Dozorci jen rozdělili práci a jakoby zmizeli s povrchu země. Ale nezmizeli. Všichni hajní, mušketyři, drábové, baštyři a kováři se šafáři a poklasnými prohlédávali pod vedením krajských úředníků stodoly, chlěvy a ploty. Jak mnohá vazba byla vyspravena trámy s vypáleným PEG (Prager Eisenbahn Gesellschaft)! V četných případech pražce sloužily za pražce domovní, kolejničky zpevňovaly plot. Našel se i četný materiál na dvoře složený. Ten se vynášel ven na náves. Když se sedláci vrátili v podvečer domů, spisovali s nimi úředníci "species facti", protokol. A ještě za deštivé noci museli pachatelé zabavený materiál odvézt na nejbližší složiště. Prohlídky se konaly v prostoru Lány - Hostivice. Bylo zabaveno 400 kolejnic, přes 2 000 pražců a 1 000 cihel. Drobní zloději byli pokutováni. Čtyři hlavní osovatelé byli potrestáni pevnostním žalářem od 6 měsíců do 2 let. Hlavní pachatel, Josef Mattoni z Dobrovic, "šenkyř piva", dříve železniční dělník, rodem Ital, dostal 3 roky. Byl usvědčen nejen z rozkrádání železničního majetku, nýbrž i z pytláctví a překupnictví upytláčené zvěře. Když odpykal žalář, vystěhoval se do Itálie. - Krádeže ustaly na dlouhou dobu. Tuto událost z dob naší koněspřežky opěvňuje v 18. slókách kramářská píseň z r. 1847, tehdy hodně rozšířená. Začíná slovy:

Hoj, sedláci, zlodějíčci,
pásli se na železnici,
vybírali si jen železo,
cihly, vápno, panské dřevo.

V. Studený, farář r. k.

Svátek hostivických stařečků

Nejstarší hostivičtí občané měli 26. června svátek. Výbor pro občanské záležitosti při MNV Hostivice uspořádal pro ně besedu v kulturním domě PRAGA Hostivice.

Stařečkové - bylo jich celkem 111 - přicházeli většinou nesměle do svátečně vyzdobeného sálu (ti nejstarší byli přiváženi autem, začal patřit dík s. Vlachové a s. Smídovi z Hostivice, kteří se nezištně a dobrovolně této službě ujali), usedali ke stolům s bílými ubrusy, na každém stole byla kytička a občerstvení. Z mikrofonu je vítaly oblíbené písničky jejich mládež.

Po úvodním proslovu předsedy MNV s. Chaloupky zahrál orchestr s. Kaplánska opět ty "jejich". A pak přišla přehlídka naděje a budoucnosti národa. Pěvecký sbor pionýrů, řízený s. učitelem Jarošem, který také celý program uváděl, zazpíval několik písniček, z nichž stará hornická "Již opět z věže zaznívá ..." dojala většinu stařečků k slzám. Jiná skupina pionýrů předvedla scénku vítání jara i s věnečky, smrtkou a májkou a nakonec přišlo to nejkrásnější: děti z mateřské školky pod vedením s. učitelky Evy Sajřtové, které má s tou drobotinou opravdu andělskou trpělivost. Snaživou a obětavou pomocnici má v s. Boženě Novákové, které také patří uznání a dík. Pod vedením pětiletého "dirigenta" zahráli malí muzikanti. Zazněly trubky, kastaněty, harmoničky, bubínky a zavířily tanečnice. A všem se rozzářily oči radostí z té drobotiny i vzpomínkou na vlastní mládí. Pochvalu zaslouží též harmonikáři Mirek Císař a Jirka Pešta.

Na zakončení zahrál stařečkům opět orchestr s. Kaplánska hodně staré písničky, aby se jim hezky vzpomínalo. Bylo to krásné odpoledne, dědečkům i babičkám se to moc líbilo a byla jsem požádána, abych touto cestou poděkovala všem, kteří našim stařečkům tuto radost připravili. Jistě budou všichni hodně dlouho vzpomínat.

Blahová Jaroslava
PRAGA, Hostivice

Společný večer hostivických "sešivaných"

Odbor přátel "Slavie v Hostivici spolu se závodním klubem PRAGA uspořádali v pátek 23. června v kulturním domě PRAGA v Hostivici společenský večer, spojený s besedou se zasloužilým mistrem sportu, bývalým internacionálem Láďou Ženíškem, místopředsedou hlavního výboru přátel Slavie p.ř. Svěceným, se dvěma členkami ženského fotbalového družstva Slavie Praha a jejich trenérem Marzinem, zvaným "dívčí Hereira". Zlatým hřebem večera byl herec městských divadel pražských, oblíbený Karel Effa.

Beseda byla uspořádána ve formě diskuse, obecnostvo přímo zaplavovalo milé hosty lístečky a písemnými dotazy, moc se vzpomínalo, hlavně Láďa Ženíšek se vracel stále ve vzpomínkách do zlaté doby naší české kopané. Karel Effa svým svěžím humorem rozesmál k slzám všechny přítomné a nakonec samozřejmě i několik písniček přidal.

Tečku za celým tím vydařeným večerem udělala zase jako vždy oblíbená "Melodie", orchestr závodního klubu PRAGA v kompletním slávicistickém obsazení, řízení dirigentem - Spartanem Vaškem Hantschbachem.

Byl to hezký večer a přáli bychom si, aby takových bylo v našem kulturním domě více.

Blahová Jaroslava
PRAGA Hostivice

Těžké je dělat v Hostivici kulturu....

V kulturním domě PRAGA v Hostivici se konal z jara společenský večer, spojený se soutěží "Napříč SSSR", s kulturní vložkou a zakončený taneční zábavou, ke které vyhrával oblíbený orchestr závodního klubu PRAGA "Melodie". Pořadatelem byly Okresní odborová rada spolu se závodním klubem PRAGA.

Tak to také bylo ohlášeno, plakátováno a já, jako vedoucí závodního rozhlasu jsem celý týden propagovala návštěvu tohoto kulturního podniku v závodním rozhlase.

Výsledek? Ještě v pátek mne zastavovali spolupracovníci s otázkou: "Poslyš, co to vlastně bude zítra večer v tom kulturáku?" Znovu jsem osobně obětavě vysvětlovala, doporučovala a zvala - bohužel, marně.

Když jsem přišla v sobotu večer do kulturního domu, ztrnula jsem. V sále sedělo "obecnostvo" v počtu asi 80 lidí, většinou zastoupené tanečtivou armádou a jejich partnerkami. Začátek představení byl odsunut téměř o 2 hodiny, od soutěže musilo být vůbec upuštěno, jelikož soutěžící družstva se nedostavila. Zástupce Okresní odborové rady ohlásil, že soutěž se odkládá na 3. června odpoledne na Okresní výbor ČSM, aby se mohla zúčastnit všechna soutěžící družstva. Program se zúžil pouze na dvě kulturní vložky, v nichž se účinkující opravdu skvěle zhostili svého úkolu, ať již to byla členka divadelního souboru Modřanských strojů se vtipným monologem o tom, jak ženy telefonují, který jistě znáte z televizní obrazovky v podání Jiřiny Bohdalové, nebo divadelní kroužek hostivické Pragovky v pásmu scének "Láska od 11. do 20. století". Průvodní slovo měl jako vždy již osvědčený konferenciér Mirek Zvěra a z účinkujících dlužno vyzvednout hlavně skvělý herecký výkon Mirka Johanovského a Jany Dudové. Škoda, že velmi dobře vyhrané role Evy Jansové, Josefa Prokopa a Mirka Mrskoče pro svou vážnou tematiku byly poměrně málo pochopeny mladým obecnostvem, které se chce smát, a proto čeká hlavně hodně velkou legraci. Po této kulturní vložce nastoupil orchestr "Melodie" a všichni zúčastnění setrvali při tanci a družné zábavě až do konce. Byl to pěkný večer, hezky jsme se pobavili, ale hlavní poslání, bohužel, nesplnil. Na čí straně je asi vina ?

Blahová Jaroslava,
PRAGA, Hostivice.

Můžeme si vypěstovat pomeranče

(M. Truhlář, Hostivice)

Tuto otázku si kladlo a klade mnoho našich pěstitelů-ovocnářů, spolu s otázkou, zda plody citrusů mohou u nás dozrát, zda jsou chutné ap. Pěstování citrusů by zasloužilo mnohem více pozornosti a propagace. Nejen proto, že se jejich pěstováním můžeme zabývat po celý rok nepřetržitě, ale zejména pro jejich překrásné vonící květy a chutné plody. Zatímco naše ovocné stromy a keře prodělávají zimní klid, umožňují citrusy pěstitelům věnovat se této zálibě po celý rok.

Pěstitelé-amatéři postupují u nás obvykle dvojnásobně: jedni pracují se semenáči a snaží se je otužováním aklimatizovat pro naše podnebí, druhí pěstují citrusy ve vytápěných sklenicích nebo bytech. Prvá skupina se stěžuje dočká kladných výsledků (zejména pokud jde o plody) v krátké době, protože semenáč plodí až po mnoha letech a aklimatizace nebude zajisté jen otázkou jedné generace. Také ve sklenicích nebo bytech prodělávají často citrusy období krize, zejména v jarních nebo zimních měsících, tedy v období, kdy je nerovnováha světla a tepla. Je to obvykle proto, že např. v bytě je v zimě i v létě, v noci i ve dne téměř stejná teplota a přitom v zimních měsících minimální světelná intenzita. Tato nerovnováha neodpovídá podmínkám, ve kterých citrusy, jako subtropické rostliny v subtropických oblastech (zejména severnějších) vegetují. Zde se v zimních měsících setkávají s teplotami kolem nuly i se sněhem. Je třeba tedy při práci s nimi vycházet z podmínek, za kterých vegetují v přírodě.

Při svých pokusech s pěstováním citrusů jsem vycházel z těchto podmínek: pěstovat s co nejmenším nákladem a vypěstovat kvalitní a chutné ovoce. Ne každý u nás si může zařídit a udržovat vytápěný skleník. Vybudoval jsem tedy a vyzkoušel prototyp skleníku, který není zvlášť vytápěný a je vlastně příslušenstvím bytu nebo domku. Přihřívá se pouze pootevřením dveří nebo okna s nám souvisejícího, a to pouze v některých zimních měsících a jen tak, aby teplota neklesla pod nulu. Má izolované základy a snímatelnou střechu, takže v létě jsou rostliny jako ve volné přírodě. Tento způsob pěstování popisují podrobně v příručce o

pěstování citrusů, která má nyní vyjít na knižním trhu. Je zde uvedena podrobně i konstrukce skleničku doplněná fotografiemi.

Dnes tvrdím, že tímto způsobem, který je vlastně střední cestou mezi oběma způsoby pěstování, které jsem uvedl, se mi podařilo vypěstovat hodnotné a chutné ovoce téměř bez nákladů a bez valného ošetřování. V létě je zalévá příroda, v zimě téměř nezalévám a nehnojím. Podle mého názoru by bylo vhodné založit odbočku pěstitelů citrusů při ČSOZS a navázat kontakt se zahraničními pěstiteli, kde bychom mohli získat další zkušenosti. Dobrý výsledek pokusů, které jsem uskutečnil v okrese Praha-západ, snad bude pobídkou těm, kteří se dali odradit počátečními neúspěchy, aby se znovu pokusili natrhat si vlastní pomeranče právě na vánoce.

O z n á m e n í

Odvoz popela bude v zimním období 1967 prováděn takto:

Hostivice I - vždy v pondělí
2., 9., 16., 23., 30. října
6., 13., 20., 27. listopadu
4., 11., 18., 27. (středa) prosince

Litovice a Jeneč vždy ve středu
4., 11., 18., 25. října
1., 8., 15., 22., 29. listopadu
6., 13., 20., 28. (čtvrtek) prosince

V jiných termínech nebude popel odvážen.

Rada MNV Hostivice

P o d ě k o v á n í

Děkujeme všem občanům, kteří v tak hojném počtu doprovodili na poslední cestě našeho manžela, tatínka a dědečka, pana J o s e f a N o - v o t n ě h o .
Zvláště pak děkujeme za slova rozloučení obci Barácníků Topolany.

Anna Novotná,
manželka

Děkuji všem, kteří při smutečním obřadu v Motole doprovodili na poslední cestě mého manžela F r a n t i š k a P e r g l e r a .
Zvláště pak děkuji obci Barácníků, Hostivice I za jejich hojnou účast.

Helena Perglerová,
manželka

Děkujeme všem spoluobčanům za projevy soustrastí k úmrtí naší maminky, paní J. N e r a d o - v é a všem, kteří se s ní při jejím pohřbu přišli rozloučit.

rodina Polívkova

Děkuji všem přátelům a známým, kteří se v tak hojném počtu zúčastnili pohřbu našeho drahého tatínka, dědečka a pradědečka F r a n t i š k a M e l e n a .
Obci Barácnické v Litovicích a s. Lhotskému za procítěná slova.

Všem srdečné díky

R. Müllerová,
dcera

Děkujeme všem spoluobčanům i 2.uliční organizaci KSČ za projevy soustrastí při úmrtí mého manžela a tatínka a všem, kteří se s ním přišli při jeho pohřbu rozloučit.

E.Marešová a Vlášková

Děkuji všem, kteří při smutečním obřadu v Praze-Motole doprovodili na poslední cestě drahého manžela - J a r o s l a v a S t r n i š t ě z Hostivice II., čp. 86.

Emilie Strnišťová,
manželka
a děti.

Program kina Hostivice na říjen 1967

- + 30.- 1. Mravnost nade vše: starší česká veselohra
- 3.- 4. Muž a žena: franc. barev. film s příplatkem 2,-Kčs, nositel Oscara 1967
- 4.odp. Král králů: česká filmová komedie
- 7.- 8. Kočky neberem: komedie o bitvě předem prohrané, český film s příplatkem 1,-Kčs
- 10.- 11. Místo pro jednoho: psychologický příběh ze současného Polska - polský film
- + 14.- 15. Včera, dnes a zítra: povídkový film v hl. rolích Sophia Lorenová a Marcello Mastroianni, it-franc. film v české verzi-barevný s příplatkem 2,-Kčs
- 17.- 18. Mezi dvěma: neobyčejné prázdniny malého námořníka,, bulharský film
- 21.- 23. Old Shatterhand: další z řady filmů natočených na námět dobrodruž.románu K.Maye - NSR barevný, česká verze - příplatek 2,-Kčs
- + 24.- 25. Sedmá pečeť: švédský film, vyznamenaný na MFF v Cannes
- 25.odp. Pudr a benzín: starší čes. film s Voskovecem a Werichem v hl. rolích
- 28.- 29. Čapkovy povídky: český film podle povídek K. Čapka
- + 31.- 1. Probuď se zabíjej: napínavý příběh mezinár. lupiče,ital. barev. film, přípl. 1,-Kčs

+ označené filmy školní mládeži do 15 let nepřístupné

D ě t s k á p ř e d s t a v e n í :

- 1. Ivana v útoku: český barevný film
- 7.- 8. Hory, sněh a Marie: rakouský film
- 14.- 15. Kapitáni modré laguny: sovět.barev. film
- 21.- 22. K princeznám se nečuchá: český barevný film
- 28.- 29. Provazolezci: sovětský film

P o d ě k o v á n í

Děkujeme touto cestou ještě jednou všem, kteří nám projevíli soustrast k úmrtí našeho synka.

Plickovi

Všem přátelům a známým děkujeme za doprovod milovaného manžela a otce V á c l a v a K o - ž e l u h a , na jeho poslední cestě.

M. Koželuhová,
manželka

Jindřich Tvrď s rodinou děkuje touto cestou všem spoluobčanům, kteří se přišli rozloučit 22. června 1967 s paní Annou T v r d o u .

Hostivický zpravodaj. - Vychází nepravidelně.
Vydává orgán MVKSČ a MNV v Hostivici.

Redakční kolektiv: Bllätterbauer, Čížek, Jupa, Klouda, Polívka, Pospíšilová, Seifert, Vladyka.

Příspěvky přijímá MNV v Hostivici vždy do 10. každého měsíce.

E-10+70750

St 17-1496/67